

เทศน์เช้า วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม(วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองแกว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

อีก ๒ วันจะเป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา คือวันเริ่มต้นวันอาสาฬหบูชา เพราะว่าพระจักรขุบาลอริยฐานพรรษา คำว่าอริยฐานพรรษาหมายถึงว่า เราเริ่มต้นที่จะบังคับตัวเองด้วยความเข้มข้น ปีทั้งปีที่เราปล่อยตัวเองตามสบาย แต่เวลาเข้าพรรษานี้มันมีหนักมีเบา จะตั้งกติกา ตั้งสัจจะอริยฐานพรรษา แล้วตัวเองจะเร่งความเพียร มันเป็นการเริ่มต้นของการเข้าพรรษา

วันอาสาฬหบูชา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ธรรมจักร เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา เราเป็นชาวพุทธเราก็หวังพึ่ง เรามีพ่อแม่เป็นที่พึ่ง เวลาอยู่บ้าน มีปู่ มีย่า มีตา มียาย คุณแลเราจนเติบโตขึ้นมาเป็นตระกูล เป็นสังคม เป็นชาติตระกูล แต่ในหัวใจแต่ละดวงมันก็มีความทุกข์ในหัวใจนั้น ตัวศาสนานี้มาเชื่อม ปู่ก็ดีตามปู่ ย่าก็ดีตามย่า พ่อแม่ก็ดีตามพ่อแม่ ลูกหลานก็ดีตามวัย สมตามวัย ตามวัยเพราะอะไร เพราะมีการศึกษา มีค่าน้ำใจ มีผู้ใหญ่สอนเด็ก เวลาสอนเด็กก็สอนแบบฆราวาสธรรม

เวลามาวัดมาวา มาจำศีล นีกรรม การกระทำดีทำชั่ว กรรมดีคือการกระทำ เราว่ากรรม ไครก็กรรม เป็นเวรเป็นกรรม ไซ้! เวรกรรมที่ดี ถ้าเวรกรรมที่ดีส่งเสริมมาให้เราเกิดมาเป็นมนุษย์ แล้วมีจิตใจที่ดี มีจิตใจที่ให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข แต่ถ้าเวรกรรมที่ไม่ดีส่งเสริมแล้วนะ มันก็น้อยออกน้อยใจ โอ๊ย.. ตัวเองมีทุกข์มียาก ประชดสังคม ทำร้ายสังคม มันก็เวรกรรมเหมือนกันไซ้ใหม่

การกระทำเราอย่าทำอย่างนั้น เราทำแต่สิ่งที่ดีๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้เสียสละ การเสียสละทางโลก เราเสียสละไปทุกคนจะได้ความร่วมมือเป็นสุขจากเรา เรามีแล้วถึงเสียสละ ถ้าเราไม่มีเราก็อนุโมทนา คำว่าอนุโมทนาคือเห็นดีใจ เห็นสังคมเขาทำดีก็มีความชื่นใจกับเขาด้วย

ถ้าเราไม่อนุโมทนา เห็นสังคมเขาทำดีเราก็เสียใจใจ คนโน้นก็มีโอกาสทำดี คนนี้ก็มีโอกาสทำดี เราไม่มีโอกาสเลย ทุกคนจะคิดอย่างนั้นนะ เราไม่มีโอกาส แต่เราก็ชื่นใจไปกับเขา เขาทำดีขึ้นมาเพื่อความร่วมมือเป็นสุข เราทำได้ขนาดนี้ เราไม่คัดค้านเขา เราอนุโมทนา เราร่วมมือไปกับเขา ความร่วมมือเขาเรียกให้ความร่วมมือ

ถ้าให้ความร่วมมือการกระทำต่างๆ มันก็ให้ความสะดวกสบายใจใหม่ แต่ถ้ามีการขัดแย้ง มีการต่อต้าน การกระทำนั้นมันจะไม่ประสบผลสำเร็จ นี่กรรม กรรมดีกรรมชั่ว การกระทำ แล้วกรรมดี ทำสิ่งที่ดีมานี้ เราเกิดเป็นมนุษย์นี้ ตอนนี้มีกรรมดีนะ กรรมดีเพราะอะไร เพราะเรามีหลักมีเกณฑ์ เรามีความสำคัญ ถ้าเราไม่มีความสำคัญเราจะไม่เชื่อว่าพุทธศาสนามันอยู่ที่ไหน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตัวแทนพุทธะก็เป็นพระพุทธรูป เราว่าเป็นตัวแทนพุทธะ แต่หลวงตาท่านบอกให้กราบถึงธรรม กราบถึงพระไหม? ถ้ากราบถึงพระ กราบถึงเมตตาคุณ กราบถึงปัญญาคุณ กราบถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่รื้อค้นพุทธศาสนามาให้เรา เราไม่ได้กราบรูปเคารพนี้ รูปเคารพนี้เป็นตัวแทน นี่เรากราบถึงพระไหม?

นี่เหมือนกัน ตัวศาสนาอยู่ที่ไหนล่ะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดกับพระ สอนพระ “ ผู้ใดอยู่ไกลเรา แต่ปฏิบัติเหมือนเรา ก็เหมือนอยู่ใกล้จิตเรา ผู้ใดจับชายจิวรเราไว้ กอดเราไว้ แต่ไม่ปฏิบัติตามเรา ก็เหมือนอยู่ห่างไกล” องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา เป็นตัวอย่าง

เราดูแลหัวใจของเรา พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เราดูแลหัวใจของเรา เราตั้งสติของเรา เรายังรักษาใจของเรา ศาสนาอยู่ที่นี้ไง ถ้าตัวศาสนาอยู่ที่นี้ ศาสนานี้มันซึมซับเข้าไปในความรูสึกของเรา นะ ศาสนานี้มันซึมซับเข้าไปในหัวใจของเรา นะ เวลาเราคิด เวลาเราทุกข์เรายากนี้ ตัดหาความทะยานอยากมันคายพิษออกมานะ มีแต่ความทุกข์ มีแต่ความเร่าร้อน

วันสำคัญทางพุทธศาสนา พระจักรขุบาลอริยฐานพรรษา ครูบาอาจารย์ท่านอริยฐานพรรษา ท่านก็พยายามจะคายพิษ พิษคืออวิชชา พิษคือตัดหาความทะยานอยาก

ที่มันอยู่ในหัวใจ เพราะมันมีอย่างนี้มันถึงมาเกิด พืชนี้พลิกมาทำสิ่งที่ดี บอกว่าอยากเป็น
ทุกข์ อยากเป็นกิเลส ทำอะไรก็เป็นกิเลส

โยมอยากมาวัดใหม่ โยมอยากทำบุญใหม่ โยมอยากได้บุญใหม่ เป็นกิเลสใหม่
มันเป็นความดีเพราะอะไร เพราะเวลาปฏิบัติมันต้องอาศัยความดีไป ถ้าไม่อาศัยความดี
ไป มันจะเอาอะไรปฏิบัติละ นี่อยากก็เป็นกิเลส อยากมาวัดก็เป็นกิเลส อยากภาวนาก็เป็น
กิเลส ขอนไม้มันไม่มีกิเลส ก้อนหินก็ไม่มีกิเลส ก้อนหินมันไม่ทำให้ใครเดือดร้อน ก้อน
หินเขาต้องเอาระเบิดไประเบิดมันนะ เพื่อเอามาย่อยสลายทำการก่อสร้าง

หัวใจของเราจะดีขึ้นมาต้องมีกรรมดี เราบังคับเรา เราฝืนเรา มันไม่ยอมทำ...ต้อง
ทำ... สิ่งใดเป็นสิ่งที่ไม่ดี ต้องมีเบรคสิ่งที่ไม่ดี... เราอยากไปเที่ยว อยากไปเตร็ดเตร่...
ไม่ให้ไป... โทษนะ ถ้าเราไม่ให้ไป มันจะไปได้ไหม... ความคิดไม่ไป ร่างกายมันจะไป
ได้ไหม พอมันคิดขึ้นมา มันจะรีบไป ขามันก้าวไปก่อนความคิดด้วย

นี่ถ้าเรามีสติปัญญาขึ้นมาอย่างนี้ ถ้าเรามีศีลธรรมจริยธรรมนี้ มันไปไม่ได้หรอก
มีเบรคไว้ เราเบรคที่ความรู้สึกเรา เราเบรคสติปัญญาที่หัวใจเรา มันไปไม่ได้หรอก แต่
นั่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ ขามันไปก่อนนะ ขามันไปแล้ว ใจดีก็ไม่ดีนะ เพราะอะไร เพราะขาด
การฝึกฝน

เรามาวัดมาวากันมาฝึกสติ พอเข้ามาวัดบิณฑบาตเราก็เลือกสถานที่ สถานที่ของผู้ทรง
ศีลทรงธรรมต้องการความสงบสงัดใจใหม่ เราจะไม่ได้ตั้งใจ พูดเสียงดังก็ไม่ได้นะ
กระเทือนคนอื่น เราทำอะไรรุนแรงก็กระเทือนคนอื่น มันมีน้ำใจแล้วเห็นใหม่ เราจะทำ
ตามสบายของเรา แต่มันสะเทือนคนอื่นใหม่ ถ้ามันสะเทือนคนอื่น เขาก็ต้องการความ
สงบใจใหม่ เรามาวัดเราก็ต้องการความสงบใจใหม่

ใจเขาใจเรา เขาไม่ชอบ เราก็ไม่ชอบ... เขาไม่ชอบอะไร เราก็ไม่ชอบไอนั้น... ถ้า
เราไม่ชอบ เขาก็ไม่ชอบ... เราไม่ชอบให้ใครมาละลานเราเลย เราไม่ชอบให้ใครส่งเสียง
ดังหนวกหูเราเลย แต่เราพูดทำไม เราทำทำไม เราไม่ชอบสิ่งนี้แต่เราทำทำไม เราทำ
เพราะเราไม่เคยปฏิบัติใจ เราไม่เคยฝึกมา เราไม่รู้ว่าคนปฏิบัติเขาต้องการสิ่งใดใจ แต่ถ้า
เราปฏิบัติแล้วเรารู้นะ พอเราปฏิบัติเราต้องการความสงบสงัด เราต้องการความวิเวก

ฉะนั้นถ้าสิ่งที่เราทำความกระเทือนคนอื่น เราไม่พอใจแน่นอน เราทำอย่างนี้มานี้ เราไม่รู้ตัว เพราะเราคิดว่ามันเบาใจ

หลวงตาพูดบ่อยนะ ปากมันอยู่ข้างหูนี้ ไอ้คนพูดหูมันไม่ได้ยิน คนที่เขา นั่งภาวนาอยู่เขาได้ยิน ไอ้หูอยู่ข้างปาก ไอ้ปากพูดหูไม่ได้ยิน ถ้าเรามาวัดมาวามาฝึกฝน พอมาฝึกฝนนี้มันจะรู้ถึงใจเขาใจเรา เราปรารถนาสิ่งใด เขาก็ปรารถนาสิ่งนั้น ถ้าเรารักษาสิ่งใด เราทำสิ่งที่ดี ก็บอกมาวัดมาวามันมีแต่เสีย ต้องมาเสียสละทุกๆ อย่าง ไม่เห็นได้อะไร มาได้ค่าของน้ำใจนะ

เวลาเราทุกข์ร้อนขึ้นมานะ อยู่บ้านมันเดือดร้อนขึ้นมานี้ ใครจะช่วยเหลือเราได้ แต่เราไปวัดไปวา เราเสียสละวัตถุไปนะ ได้ค่าน้ำใจมา เราได้ทรัพย์สมบัติที่ว่ามันเป็นอุคมคติ มันเป็นความคิด คนมีความคิดดี คนมีความเห็นดี คนตั้งสติปัญญาที่ดี คนๆ นั้นเป็นคนดีนะ มันแลกมาด้วยอะไรล่ะ มันแลกมาด้วยการเสียสละทาน แลกมาด้วยการตั้งสติ มันแลกมาด้วยอะไรล่ะ แล้วมีคุณค่าไหม

ดูสิ ศีลธรรมจริยธรรมไม่กลับมา โลกจะวินาศ เขาเป็นห่วงเป็นร้อนกัน สังคมนี้ คนไม่มีศีลธรรมกันนี้ เขาจะห่วงกัน แล้วเวลาจะทำศีลธรรม บอกว่าจะเสียเปรียบกิเลส นี้อยากได้ดีบได้ดี แต่ทำไม่เป็น แล้วทำไม่ได้ จะให้มันดีเองไง มันปั่นแบบตุ๊กตาเลย พอออกมาก็ปั่นให้มันพอใจเราเลย

แต่คนไม่เป็นอย่างนั้น พ่อแม่มีลูกมา พ่อแม่ก็อยากให้ลูกเป็นคนดี พ่อแม่ก็ต้องฝึกฝน เราได้มาเห็นไหม นี่พ่อแม่เกิดมาเป็นลูก เกิดมาจากครรภ์ เกิดมาก็กินเลือด กินน้ำนม กินเลือดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่ก็ปรารถนาให้ลูกเป็นคนดี มีความผูกพันกันมา แล้วทำไมมันไม่สมความปรารถนาเราล่ะ นี่ละเวรกรรมของเขา สิ่งที่เราสร้างมาเห็นไหม เราต้องฝึกฝนของเรา ถึงจะเป็นอย่างไรนะ ก็ลูกของเรา ถึงอย่างไรก็พ่อแม่ของเรา

หลวงตาสอนบ่อย พ่อแม่ของเราอย่าไปเถียง ถึงจะทำนจะดีหรือไม่ดีก็พ่อแม่ของเรา ทำนอาจจะผิดพลาดก็ได้ แต่เราก็ไม่ควรจะไปโต้ไปเถียงทำน เพราะว่าพ่อแม่ของเรา พ่อแม่คือตัวประธาน ไอ้ความประพฤตินั้นเป็นตัวรองลงมา ไอ้ความประพฤตินั้นถ้ามันดีมา เราสอนลูกเราก็ด้วยความประพฤติ นี่ธรรม สิ่งที่เป็นธรรมนี้มีการฝึกฝน พระพุทธเจ้าสอนตรงนี้ นี่ศาสนาเกิดที่นี่ ศาสนาไม่ได้เกิดในหนังสือ ศาสนาไม่ได้เกิดใน

วัตถุนะ ศาสนาเกิดที่กลางหัวใจนี้ ความรู้สึกนี้ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน แล้วใครเห็น
พุทธะ นี้พุทธ ธรรม สงฆ์ รวมลงที่ใจ ใจรวมลงหมด

ถ้ามันเป็นที่นี่หมดนะ สังคมจะมีความร่มเย็นเป็นสุขมาก ถ้ามีศีล ๕ สังคมจะมีความ
ร่มเย็นเป็นสุขมาก ศีล ๕ เห็นไหม เราจะไม่ลักกัน เราจะไม่โกหกกัน ไม่ทำร้ายกัน
นี่ โอ้โฮ! มันมีความสุขมากเลย แต่เราห้ามใจเราไม่ได้ เพราะเราอ่อนแอ ผิดฝืนที่นี่นะ ถ้า
จิตใจเข้มแข็งขึ้นมา มันหักห้ามใจได้ แต่นี่หักห้ามได้หมดละ หักห้ามด้วยสติปัญญา

หลวงตาบอกกลิ่นมันจะมาแรงขนาดไหน มีสติกันไว้นะ หยุคได้นะ สติถามมัน
เวลาที่มีความรุนแรงขึ้นมาในหัวใจ ถามมันเลย “มึงจะบ้าหรือ” พูดกับตัวเองได้ เวลามัน
ขาดสติ พูดกับตัวเองได้ “มึงจะบ้าใช่ไหม” สติมาทันทีนะ พอสติมา นี่สิ่งที่คิดขึ้นมามันก็
ไม่ตีใช่ไหม ทำไปแล้วเราก็ได้แต่รับโทษใช่ไหม ฆ่าเขาได้อะไรขึ้นมา ติดคุก แล้ว
ครอบครัวยุ่ละ นี่มันสะใจไป สะใจแล้วมันเดือดร้อนกันไปทั้งครอบครัวเลยเห็นไหม

นี่มันเตือนได้ พอมันเตือนได้ มันเบาได้ สิ่งที่เขาทำกันมานี้ มันมีเวรมีกรรมต่อ
กันมา มันจะมีความบาดหมางกันบ้าง มีความช่วยเหลือเจือจานกัน กรรมดีกรรมชั่วทุก
คนมีมาทั้งนั้น สังคมมีดีและชั่ว เราก็เป็นสังคมคนหนึ่ง เราก็อยู่กับเขา เหตุนี้ต้องตั้งสติ
ขึ้นมาเห็นไหม ให้อภัยเขาไป กลืนเลือด เจ็บช้ำก็กลืนเลือด มันเป็นอย่างนี้มาตลอด นี่
ศาสนาสอนอย่างนี้ มันจะได้ร่มเย็นเป็นสุข เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร

ใครมีเวรมีกรรมต่อกัน ทำบุญกุศลนี้อุทิศให้เขาซะ มีเวรต่อกันอุทิศให้ เลิกกันนะ
อโหสิต่อกัน แล้วเราจะอยู่ของเรา เราจะทำดีของเรา กรรมดีเพื่อเราเห็นไหม นี่ศาสนา
สอนที่นี่ สอนหัวใจของเรา สอนความรู้สึกเราให้เป็นคนดี เอวัง